

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**PSALTE=||RIVM DAVIDIS || CARMINE REDDITVM || PER
EOBANVM || HESSVM.||**

Hessus, Helius Eobanus

Lipsiae, 1557

VD16 B 3198

Psalmvs LXXXI. Exultate Deo adiutori nostro, iub.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69301](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69301)

Conseruet tua dextra uirum quem fecit, & ipsum,
 Assere robustum quem facis ipse tibi.
 Sic nunquam tua linquemus sanctissima cunctis
 Numina, da uitam uiuere posse diu.
 Sic tua perpetuis celebrabimus origa uotis,
 Et memor omnis erit nominis hora tui.
 O Deus armipotens placido nos respice uultu,
 Pignora iam nobis certa salutis erunt.

Collectiua hec
 sunt, totum e-
 nim populum
 appellat uirum
 & filium.

PSALMVS LXXXI.

Exultate Deo adiutori nostro, iub.

ARGUMENTVM.

Hic Psalmus in festo tabernaculorum can-
 tari est solitus, quod festum institutum est
 ad retinendam memoriam expeditionis ex
 Aegypto. Transit igitur propheta ad insig-
 nem doctrinam primi precepti, ut in illum
 unum Deum fidant, qui eos ex Aegypto
 eduxit, & caueant ab Idololatria, ac addit
 promissiones & comminationes, quales
 sunt etiam in primo precepto.

Festa tabernarum celebrans uotiuu quotannis,
 Hoc uetus Israel carmine letus erat.
 Qua populum monuit, quod nos imitabimur, æquū est
 Et uerba, & Domini iussa tremenda sequi.

Vincenti in Githit Afaph.

Fundite leta Deo festiuo carmina plausu,
 Quo sine uis nobis nulla relicta fuit.

Exhortatio ad
 gratiarum acti-
 onem.

M 5

Tyma

Tympana pulsa sonent, date carmina, dicite Psalmos
Blanda chelys reboët, nabra sonora canant.

Clangite noctiuagæ dum sunt noua cornua Lunæ:
Clangite ductilibus carmina lata tubis.

Festa tabernarum celebrantibus annua nobis
Nullus læticiæ debet adesse modus.

Ratio, in qua commemorat
beneficium p-
pter qd festum
institutū erat.
Adhuc toqui-
tur de populo
Israel, Hebræ-
is enim fre-
quens est muta-
re personam.

Hic solennis enim mos Israël habetur,
Hoc solenne Deus ius Iacobe tui.

Hoc tibi testatum quondam Iosephe reliquit,
Fatalem Aegypti cum sequerere locum.

Illic audiui peregrinæ uerba loquelæ,
Non intellecta est barbara lingua mihi.

Ipsè suos humeros ab iniquo pondere uertit,
Abstulit à furno calfaciente manus.

Temporibus duris cum me in tua uota uocares,
Auxiliumq; tibi præsidiumq; tuli.

Exaudiui etiam quo, te mala, tempore pessum
Tempestas medijs pene de dissest aquis.

Doctrina pri-
mi præcepti.

Huc ades Israël, hæc audi uerba loquentis,
Mi popule, æternum testificanda tibi.

Non erit inter te Deus aduena, non alienos
Peruersa diuos relligione coles.

Alienos Deos
taceas, me præ-
dices.

Ipsè ego sum Deus ille tuus, qui te optima duxi
In loca, & Aegypti de regione tuli.

Quàm potes os aperi late, diducito rictus,
Dote mea pleno plenius illud erit.

Cōminatio ob
primum præce-
ptū uiolatum.

Sed mea nec populus meus audit uerba, nec aures
Exhibet Israël, sed fugit, odit, abit.

Ergo sua tales & in impietate reliqui,
Et sum consulyjs passus abire suis.

Quod

PSALTERIUM.

187

Promissio pri
mi præcepti.

Quod si me populus meus audiat, & mihi tritis
Gressibus Israël forsitan ire uolet:
Hostibus ipsorum mox frena ferocibus addam,
Multaq; iam uictis millia uicta dabo.
Et tunc qui Dominum sine causa odere rebelles,
Exciderent spebus turba profana suis.
Illi duxissent felicia tempora uitæ,
Si mea legissent mollia iussa sequi.
Illos triticæ pauissem farre medullæ,
Melleq; siluestris quod dare petra solet.

PSALMVS LXXXII.

Deus stetit in Synagoga Deorum.

ARGUMENTVM.

Est seuera obiurgatio eorum qui in ma-
gistratu positi, non faciunt officium suum,
sed abutuntur potentia ad oppressionem
pauperum, & opibus ad luxum suum. Addit
autem comminationem greuem, futu-
rum ut tales pereant. Quod magistratus De-
os uocat, ideo fit, quia magistratus sunt di-
uina ordinatione constituti, Roman. xiiij. &
uindicta Dei dicitur, quam magistratus se-
cundum officium suum exercet.

Qui miseros uiduasq; premunt, hac uoce Tyrannos,
Increpat, hos ipsos arguit ore duces.
Cæcos esse docet, morituros esse minatur,
Solatur uerbis pectora mæsta pijs.

Psalmus.